

Op de eerste zondag van het nieuwe jaar stonden we stil bij het gebed van Jabes in 1 Kronieken 4:9-10. We zongen Psalm 18:1,9,15, 67:1,3, Psalm Nu 84, Opwekking 599, 640, 710.

Aan het begin van een nieuw jaar spreken wij altijd in termen van beste wensen en voornemens. We zullen niet zo gauw zeggen wat onze gebeden zijn voor dat jaar.

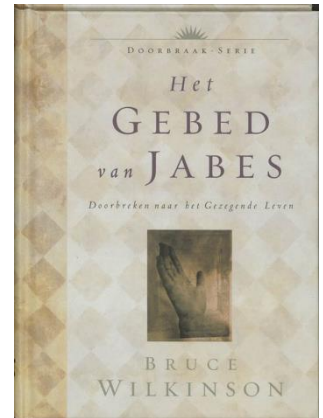
Natuurlijk, je hoopt dat je gezond blijft en dat je gelukkig zult zijn – maar om dat nu zo te bidden?

Jabes bidt wel om zulke dingen: zegen mij overvloedig, geef mij meer grond, houd de smart bij mij vandaan.

En dat komt best inhalig op ons over. Ongepast. Zo bid je toch niet!

Of, kunnen we er misschien toch wel iets van leren? In de Doorbraak-serie is een deel verschenen over het gebed van Jabes. Bruce Wilkinson schrijft dat God overvloedige zegeningen voor ons heeft klaar liggen. Als je Hem er maar om durft te vragen. Wie dagelijks het gebed van Jabes bidt, zal zien dat er opmerkelijke veranderingen in zijn leven gaan plaatsvinden.

Deze manier van denken is ons waarschijnlijk wat vreemd. Maar wat doen wij zelf met het gebed van Jabes?



Het boek 1 Kronieken is geschreven voor de teruggekeerde ballingen. De stammen Juda en Levi zijn zeventig jaar weg geweest en komen terug in een leeg land, zonder koning. Maar de Heer pakt de draad van vóór de ballingschap weer op. In de eerste hoofdstukken wordt die draad ontsponnen: allemaal namen. De Heer is trouw aan al deze mensen. De naam van Jabes, verder toch een onbekende persoon, wordt er even uitgelicht als een illustratie van het feit dat je weg bij de Heer nooit doodlopend is.

Jabes – och, zal de lezer denken: kind van smart. Maar wacht even: de aanzienlijkste onder zijn broers? Hoe kan dat? Zijn moeder heeft hem met smart gebaad. Een jongetje zonder toekomst, heeft zij misschien gedacht. Waar is zijn vader? Is hij een onwettig kind? Heeft hij wel recht op een eigen stukje land? Loopt hij zijn toekomst mis? Wat een kansloze doem kan er vanaf je geboorte over je leven liggen.

Wat Jabes nu gaat doen, is niet zomaar inhalig bidden. Hij vraagt alleen wel of God heel concreet de smart, die zijn moeder voor hem voorzag, wil *overrulen* met een rijke zegen. Of er ook voor hem gewoon een stuk land beschikbaar zal zijn, zoals God dat aan elke Israëliet beloofd had. Of hij niet bloot zal staan aan smart, maar zich geborgen mag weten in Gods bescherming.

Wat een ontroerend gelovig en concreet gebed van die Jabes. En God liet komen wat hij gevraagd had.

Gesprekspunten. Bekijk eerst even welk punt je sowieso wilt bespreken. Of misschien iets heel anders.

1. Lees nog eens samen vers 9 en 10. Vertel om beurten wat precies jou het meest raakt.
2. Bruce Wilkinson zegt dat je dagelijks het gebed van Jabes moet bidden. Wat vind je sterk en wat minder sterk aan zijn benadering?
3. Iemand komt bij de hemelpoort en ziet daar per ongeluk een enorme kast. In die kast allemaal pakketten met rode strikken. Wat is dat, wil hij weten. Dat wil je niet weten, is het antwoord. Maar hij moet het weten. Tot zijn schrik ziet hij dat in zijn pakket een stapel onuitgepakte zegeningen zit.
Wat vind je hiervan?
4. Stelling: vluchtelingen zijn geen gelukzoekers, maar bidders. Eens of oneens?
5. Praat eens door over het je 'losbidden' van eventuele schade uit je (kindertijd) verleden.
6. God liet komen wat Jabes gevraagd had. Is er voor jou verschil tussen 'laten komen' en verhoren?
7. Voor wie meer wil.
 - a. Zoek eens de parallellen tussen Jabes en Benjamin.
 - b. Waarom zou Jabes de Heer aanroepen als de God van Israel?
 - c. Wat heeft God precies beloofd m.b.t. het bezit van land voor elke Israëliet?